

Základní škola Zlín, Okružní 4685, příspěvková organizace

Téma **Rozhovor s pamětníkem**

Pamětník **Miroslav Červinka**

Délka vybraných scén a 0:03:34 min

VÝSLEDNÝ ČAS

P.Č.	OD	DO	MINUTY	ZAŘ.	SCÉNA - OBSAH
1	0:00:00 —	0:00:15	0:00:15	a	Spojovák 1 Jsme žáci Základní školy Zlín, Okružní a vrámci projektu Příběhy našich sousedů jsme měli možnost natočit rozhovor s panem učitelem Miroslavem Červinkou.
2	0:00:15 —	0:00:26	0:00:11	a	Spojovák 2 Pan Červinka se narodil v roce 1946 - ještě ve Zlíně. Už od mládí jej bavilo hrát tenis a poslechněte si - na co si překvapivě nejčastěji hrál.
	0:00:26 —	0:01:03	0:00:37	a	Pamětník 1 Já jsem vyrůstal v domě, kde žil bratr a já a dalších šest sousedek, děvčat. A děvčata si velice ráda hrála na školu. No, a já jsem se musel zapojovat do této hry. No a vzhledem k tomu, že jsem byl jediný kluk, tak jsem stále musel být žákem. A oni se střídaly, jako paní učitelky. Tehdy vlastně vznikla taková ta moje touha, že se stanu učitelem. A já chci být také jednou učitelem, abych já se nemusel učit, ale mohl učit ty ostatní. A mohl sedět před nimi - za katedrou.
	0:01:03 —	0:01:11	0:00:08	a	Spojovák 3 Když chodil na základní školu a především na gymnázium - už v tehdejší Gottwaldově, tak tenis u něj vítězil nad školou.
	0:01:11 —	0:01:20	0:00:09	a	Spojovák 4 Později vystudoval pedagogickou vysokou školu v Olomouci. A protože jej škola velmi bavila, tak tenis - jenom malinko - musel ustoupit.

0:01:20 —	0:01:30	0:00:10	a	Spojovák 5	V létě 1968 jako mladý vedoucí dětského tábora se vracel s děvčaty a chlapci z Bulharska. Byl 20. srpen 1968.
0:01:30 —	0:01:53	0:00:23	a	Pamětník 2	V noci 20. srpna jsme se vraceli vlakem z Bulharska domů. No a přijeli jsme na hranice o půlnoci. Nás ještě pustili přes hranice. A potom v půlnoci se ty hranice zavřely. Takže naštěstí já jsem s těma děckama ještě projel. Bulhaři se k nám chovali jakože jsme kontrarevolucionáři.
0:01:53 —	0:01:57	0:00:04	a	Spojovák 6	I v Gottwaldově se objevila sovětská vojska.
0:01:57 —	0:02:05	0:00:08	a	Pamětník 3	Uměli jsme rusky, takže jsme s nimi diskutovali a bavili se. Oni nevěděli - kde jsou a co tady chtějí.
0:02:05 —	0:02:11	0:00:06	a	Spojovák 7	Jako začínající učitel dostal své první místo na základní škole v Nedašově Lhotě.
0:02:11 —	0:02:23	0:00:12	a	Spojovák 8	Po pěti letech začal působit - už jako ředitel školy - v Neubuzi. Zde přicházel s novými metodami výuky, a proto byl jmenován okresním metodikem pro 1. stupeň.
0:02:23 —	0:02:31	0:00:08	a	Spojovák 9	V roce 1982 přešel pracovat na 16. základní devítiletou školu do Gottwaldova na Jižních Svazích. Zde se stal zástupcem ředitele.
0:02:31 —	0:03:05	0:00:34	a		Tehdy se učitelé nesměli zapojovat do žádného protikomunistického boje. Lidé měli strach projevit nějaký svůj názor. Já jsem se nezapojoval ani do politického života, protože jsem nebyl ve straně. A ti, kteří měli odvahu, tak mnozí žákům vysvětlovali jaká je situace. Bohužel, někteří kolegové na to doplatili tím - že museli odejít ze školství.
0:03:05 —	0:03:09	0:00:04	a	Spojovák 10	V listopadu 1989 přišla sametová revoluce.
0:03:09 —	0:03:13	0:00:04	a	Spojovák 11	Pan Červinka nám na závěr hezkého povídání řekl:

0:03:13 —	0:03:22	0:00:09	a	Pamětník 4	Ted' bude na Vás, abychom byli tam - kde jsme bývali. Kdysi-kdysi ještě za Tomáše Garrigue Masaryka, kdy český průmysl a čeští lidé byli ve světě uznávání.
0:03:22 —	0:03:34	0:00:12	a	Spojovák 12	Panu učiteli Miroslavu Červinkovi velmi děkujeme za zajímavý rozhovor a přejeme mu hodně tenisových úspěchů!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

-

-